

Beslissing

Beslissing d.d. 14 juni 2017 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
Klager,
gemachtigde: mw. mr. C. Verboom-Kortlever,

tegen

[verweerder],
Verweerder.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Bij brief van 29 maart 2016 heeft [bank] (verder: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken die betrekking heeft op Verweerder.

1.2 Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Dit onderzoek heeft geresulteerd in een klachtrapport dat bij brief van 19 december 2016 bij de secretaris van de Tuchtcommissie is ingediend.

1.3 Bij brief van 23 december 2016 is het klachtrapport door de secretaris van de Tuchtcommissie aan Verweerder gezonden.

1.4 Op de vergadering van 19 april 2017 heeft de Tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering is verschenen de gemachtigde van Klager. Verweerder is eveneens ter vergadering verschenen.

1.6 Klager heeft op genoemde vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht. Verweerder heeft verweer gevoerd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de Tuchtcommissie het volgende vast.

2.1 Verweerder was sinds mei 1979 in diverse functies werkzaam bij de bank. Ten tijde van de feiten was Verweerder werkzaam als [adviseur].

2.2 Verweerder heeft op 8 juni 2015 de Bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3 Verweerder is als [adviseur] het aanspreekpunt voor klanten van de bank, waaronder [klant], een (licht) dementerende vrouw van 85 jaar (verder: de klant). Verweerder heeft regelmatig contact met de klant over haar bankzaken en gaat haar vanaf juli 2015 regelmatig thuis bezoeken. De klant stelt haar bankpas en pincode aan Verweerder ter beschikking. Verweerder vraagt tijdens een lunch met de klant op 18 december 2015 om geld. De klant geeft hierop een bedrag van € 750 aan Verweerder. Dit geldbedrag geeft Verweerder grotendeels uit in het casino. In de hierop volgende maand neemt Verweerder, zonder toestemming van de klant, in totaal € 4.750 op van de bankrekening van de klant. Ook dit bedrag geeft Verweerder uit in het casino. Verweerder maakt in januari 2016 zonder medeweten van de klant een snelcode op zijn telefoon aan waarmee hij geld van de spaarrekening van de klant naar haar betaalrekening kon overmaken zodat hij daarover kon beschikken.

2.4 Op 8 februari 2016 nemen medewerkers van een belastingadviesbureau dat de belangen van de klant behartigt, contact op met de bank. Verweerder spreekt met hen. De medewerkers melden dat zij hebben geconstateerd dat grote geldbedragen worden opgenomen van de rekening van de klant. Deze opnames passen volgens de medewerkers van het belastingadviesbureau niet in haar uitgavenpatroon. Op 11 februari 2016 stuurt Verweerder binnen de bank een bericht, waarin hij ervoor waarschuwt dat andere mensen geld pinnen van de rekening van de klant. Nadat door een medewerker van het belastingadviesbureau camerabeelden van de pintransacties zijn opgevraagd bij Verweerder, erkent hij op 23 februari 2016 dat hij degene is geweest die de pinopnames heeft gedaan.

2.5 De bank heeft Verweerder in verband met het voorgaande op 3 maart 2016 op staande voet ontslagen. De door Verweerder veroorzaakte financiële schade is door de bank aan de klant vergoed. De bank heeft Verweerder voor een periode van 8 jaar opgenomen in het interne register en het externe verwijzingsregister.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1 De klacht houdt in dat Verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4 en 7 van de aan de Bankierseed verbonden Gedragscode:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden;
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

3.2 Klager voert samengevat ter onderbouwing van de klacht het volgende aan. Verweerder is, nadat het contact tussen hem en de klant intensiever werd, in een grijs gebied terecht gekomen. Enerzijds heeft het contact een sociaal karakter, anderzijds blijft Verweerder ook zakelijk bij de klant betrokken. Verweerder is een grens over gegaan door de bankpas en de pincode van de klant te accepteren. Vanaf dit moment heeft Verweerder in strijd met de Bankierseed gehandeld. Verweerder heeft meerdere malen geld opgenomen van de rekening van de klant en uitgegeven in het casino.

Hiermee heeft Verweerder zich aan een ernstige integriteitsschending schuldig gemaakt. Nadat door de belastingadviseurs van de klant bij de bank is geïnformeerd over opnames van grote geldbedragen, probeert Verweerder te verhullen dat hij degene is die de opnames heeft gedaan. Verweerder heeft door op deze wijze te handelen niet alleen op een zeer ernstige wijze misbruik gemaakt van het vertrouwen van de klant, maar ook heeft hij niet integer gehandeld door te trachten zijn eigen betrokkenheid te verdoezelen.

3.3 Klager heeft op de vergadering van 19 april 2017 verzocht om aan Verweerder de aanwijzing op te leggen om gedurende één jaar niet werkzaam te zijn in de bancaire sector.

3.4 Verweerder heeft erkend dat hij heeft gehandeld zoals in het klachtrapport staat omschreven. Hij verwijt zichzelf dat hij op deze wijze heeft gehandeld. Hij heeft, nadat hij op staande voet was ontslagen, de klant bezocht en zijn excuses gemaakt. Op dit moment zit Verweerder in verband met zijn schulden in een schuldsaneringstraject. Verder heeft hij hulp gezocht bij Tactus Verslavingszorg voor zijn gokverslaving. Hij heeft op dit moment werk als pakjesvervoerder. Verweerder verzoekt de Tuchtcommissie met deze omstandigheden rekening te houden.

4. De beoordeling

4.1 De Tuchtcommissie is van oordeel dat Verweerder de door hem afgelegde Bankierseed heeft geschonden en acht de klacht gegrond.

4.2 De Tuchtcommissie is met Klager van oordeel dat Verweerder zich, gelet op de hiervoor in paragraaf 2 omschreven gedragingen, schuldig heeft gemaakt aan overtreding van gedragsregels 1, 4 en 7 van de bij de Bankierseed behorende Gedragscode. Verweerder heeft niet integer en zorgvuldig gehandeld. Verweerder heeft zich schuldig gemaakt aan schending van de voor hem geldende regels. Verweerder heeft, zonder daartoe gerechtigd te zijn, zich geld toegeëigend dat toebehoorde aan een klant van de bank. Verweerder heeft daardoor op ernstige wijze het vertrouwen geschonden van een klant van de bank, die er vanuit mocht gaan dat haar geld veilig was bij de bank en dat bankmedewerkers zich er voor zouden inzetten om deze veiligheid te waarborgen. Door zijn handelen heeft Verweerder niet bijgedragen aan het vertrouwen dat de samenleving in de bank zou moeten hebben. Verweerder heeft door zijn handelen het vertrouwen dat in bankmedewerkers moet kunnen worden gesteld, ernstig beschaamd en geschaad. Verweerder is niet open en eerlijk geweest door binnen de bank een onjuiste voorstelling van zaken te geven en te trachten zijn eigen betrokkenheid te verbergen.

4.3 Wat betreft de oplegging van een maatregel overweegt de Tuchtcommissie als volgt. De aard en de ernst van de hiervoor omschreven schending van de Bankierseed is dusdanig dat slechts een maatregel die erin bestaat dat Verweerder voor een periode niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector, door de Tuchtcommissie passend wordt geacht. Klager heeft in dit verband verzocht om deze maatregel voor een periode van

één jaar op te leggen. De Tuchtcommissie is van oordeel dat een periode van één jaar, gelet op de aard en de ernst van de schending, niet passend is. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie is een langere periode dan door Klager is voorgesteld op haar plaats. De omstandigheid dat een (kwetsbare) klant van de bank direct nadelig is getroffen door de gedragingen van Verweerder weegt de Tuchtcommissie in het bijzonder mee bij het bepalen van de duur van de op te leggen maatregel.

Op grond van al het hiervoor overwogene wordt als volgt beslist.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan Verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van achttien (18) maanden niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. J.L.S.M. Hillen en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M. Bijleveld, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 14 juni 2017.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen Verweerder en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de Commissie van Beroep.